

noćne profesije

budimir žižović

1.

ČAHURE ZANATA STAROG

Čahuraste noći:
nađu tako
u njima
sobe nasumce
raspoređene
stanovnici slučajno razmješteni
po bestežinskoj tmini

Noći za njih:
tanke su
privremena skloništa

Noći za one druge:
jer postoje
kao mliječne iluminacije
emotivnih i prijetvornih poza
kao usnuli evolutivni put

Prema kaleidoskopu:
u njima ličinke
griju svoja tijela
gnjave neki mučljivi seks
u njima ocvala gospa
duboko skriva san
o mladome jahauču
u njima sveznajuća Dona
uz Usnuloga
zornim mislima
pliva po muškarčinama
u njima mudrica
pecajući svoga mudraca
ševi njegovu porculansku obitelj
u njima pravo žensko
diskretno/konkretno
obrađuje u dozama
svoju krasnu ergelicu

Prema zadanoj temi:
u čahurastim noćima
jedino zadnja drocica
lebdi kao perca
unutar suhe sobice/čahurice

Bez prijatelja:
niotkuđ Ga
za drugarsko piće
da se oko njega obvije

Kao nekoč:
da im bude fino
kao nekoč

2.

PIGISTIA BLU

Poetski diskurs:
kao nekoč
ojađene mlačne vode
slize slivnicima
od mučljivih prostora/krletki
Od/Do
pročišćenih leptira
neskladno u njima da zamiru

Moguće pogreške:
od tri
ima li barem jedne
izdvojene
po zanemoćalosti
mrenju

Uvod u liru:
na transparentu
duboke primorske noći
odaje neizmjernu patnju

Ritualne kušnje:
bit će da su tu
zbog dekoriranja strasti

Kao kroz prste mrak:
nestaju skrivene
ružičaste suze
demodirane kretnje
pogledi jako utisnuti
s njima dvojicom skupa

A kraj:
na koncu
opet bude lirski
s ljubavlju obgrljena
fagota

Naši stari:
morski vukovi
u lirici oceanskih noći
imali su silne žudnje
utjeha to da li je

3.
UPOKOJENJE VOAJERA

Mrak dezodorans:
utjeha to da li je
raspršuje odvratnu
magmu dneva

Poslovni objekti:
osvijetljeni visoki katovi
posljednja činovnička bagra
otkopčava šlic
pred razmekšanim službenicama

Druge slike:
i klinci se krljaju
u haustorima/tunelima
gdje rasvjeta
još od rata ne radi
zarad jednog tucanja
smušeni preljubnici
po vukojebinama
kola lamataju
a u parkovima
više se ni mačke
ne guze

Pravo stanje stvari:
vrat ti je slomiti od čekanja
da neki papučar
iz prizemlja
očeše ruku o ženu

I dalje:
prave su predstave
zakrčljale
otkazane
igraju se iza zastora
što li

Metamorfoze:
ako nije kasno
nabolje jasno
za uloge
navike
dušu
nagone prirodске
bilo što

Egzistencijalno pitanje:
inače
kako živjeti
od gledanja

dve pesme

zoran jovanov

UJUTRO MENE

Moja je misao ognjeno jezero jer me nema
u knjizi života. Jutros sam išetao na hridi,
na ivicu ponora, i
kad me je spovala kušnja, kad me je kušalo, ja sam
odmah skočio, dole, samo dole, i dugo padao u nelično
Sebe. Sva je moja provalija poletela ka
meni. Verovao sam, ja sam je video da leti, ja sam je
video u tvojoj svetlosti, o, ti koji sve
o padu znaš što se znati može, ti koji si jutros izgrejao
sa suncem, sa svetlošću, reci: »Jesam li to ja pao, da li
sam se i ja, u iskrama, poput tebe, jutros razbio
o mračne hridi?«

SMEŠNA PESMA

G. V. F. Hegelu

Mesec se iz tla toči i san raste
u sebe u krošnju u lišće zalelujan
i okrugao sav

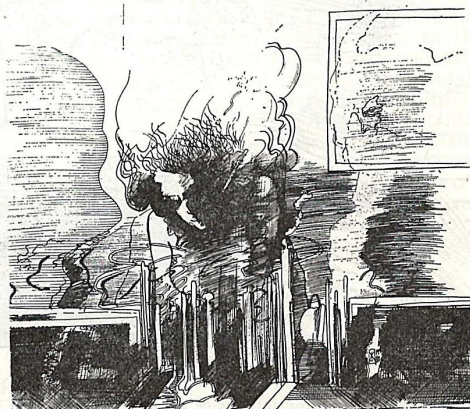
stablo u mrežu tananu upleteno
ište pred otvorenim nebom
i stresa hladnoću i mokre zvezde sa lišća

huji zelena griva
i žena se od stabla odvoji
i mraku obrise produžuje

niz sjaj prizora
rominja uzdah veliki
što se na usnama blede čita
grana se lomi u toj samoći

i teče reka
i splav nosi
u krošnji deda sa mesecom na licu

na horizontu splav teče
crna tačka
u noći.

OPET SI ČEKAO

opet si prevario
svoje oči
opet si čekao
izbavljenje

a već si do ramenâ
utonuo
u govor u pasulj
u imitaciju ognjišta

iz balkanskih pukotina
izlaze i opkoljavaju te
prodavači svinjetine industrije
ovčetine
i marksizma

vidim ih potom
kako se razilaze
svaki svojoj kući
s kobasicom harmonikom
i ženom

znanstvenik je međutim
iza ručka
zakun'jao
sasma čist i nevin

nađ Konavlima je nebo modro
vrijesak pjeva
s morem
a daleka ti brda nisu
mogućnost da letiš
ni u iluziju ni u penis
ni u kalež
ni u ideju

oh ni u inicijal
što Bogovski je Govor

je li sjećanje
ili je pjevanje lijepo
uostalom
a zašto

to Zašto
za kojim ćeš
posrtati vječno

(Skopje, 1980.)

EVO EVO EVO

evo evo evo
moja rebra
reparirana generalno
kao nova
evo jetra
izdržala
neoštećena
dobra jetra
evo

svi prilazi aorti
funkcioniraju
pumpni sistem precizan
optok u optičaju
krv ispravne boje
povijesno čak

OK OK OK

srce je banalan komad
cijena je niska
ni blizu
benzinskoj
pouzdanija je plastika

OK

rekao sam oči
izuzetan rijedak primjerak
sa zracima smaragda
zelenih slutnji
u smeđem ozračju
rodoljubna krajolika
oči koje su smogle kuraži
zatim obuhvatile
sve
s dubokim sondiranjem
unutra
jest
iznosim i glavu
na prodaju
valja preživjeti
plače supruga
evo glave o kojoj su radili
i radit će
ekipno
u kojoj je korisna misao
o općoj sponi itd.
u kojoj su svi
neminovno zajedno itd.

OK OK OK

ne baš svi
akceptiram
i brojku iz kompjutora
podatak
koliko je glava
sličnih već i sličnih sad
lubanja u rukama lude

OK

u krematoriju
ili u urednim grobnicama
nikad bombardiranim

OK

ili u dim ili istrulih
zemlja su već
već smo ih pojeli
u proljetnom povrcu
udisali ih
puna su nam ih pluća

OK

ali čemu se masa okuplja
što ponuditi potrošnji
u praznu supermarketu
pred ugašenim ekranima
što glave očekuju

(1980)

* * *

**dve
pesme**

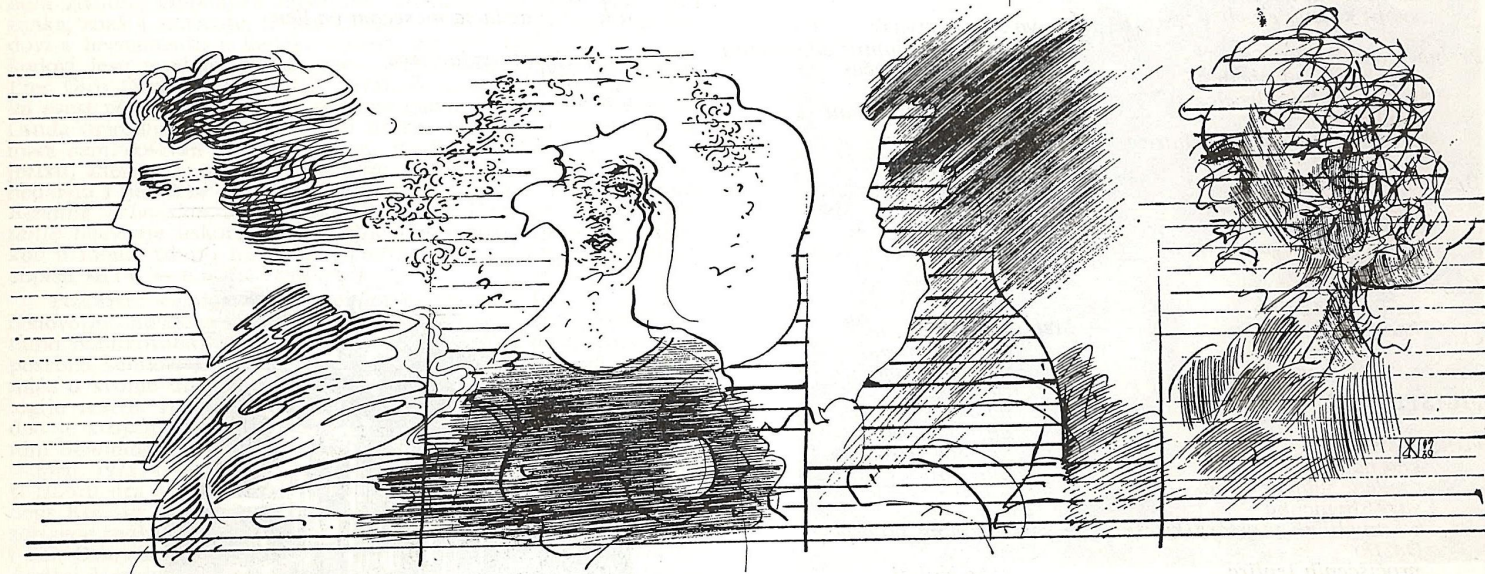
ĐORĐE KUBURIC

KIJAMET

ne sme se napolje iz sobe
jer
hladno je
i
pada kiša
i sto drugih čuda
(uključujući i puževe)
ulice su pune predivnih gmizavaca
i palih anđela
idem do tebe
stanujemo na istom spratu
zvonić
ulazim
pokušavaš da me isteraš
gađaš me
posljednjim ostacima
popodnevnog čaja
što mi prija
jer
napolju
hladno je

PESNIK

sanjario je u autobusu
dok je išao na ručak
i na sastanak
grehota je plakati reče
i opali kondukteru
u lice
vruću
jaku
tirađu
(uz priložen šamar)
ovaj se nasmejao
videvši to
riba ga je smesta napustila
i verovatno
skočila pod autobus

Likovni prilozi na stranama: 15, 19 i 20, crteži Zikice Jovanovića